

FELLOWSHIP ST. GALLEN

Rene Marti Fellowship Sankt Gallen – Lucas Taminiau & Arnoud Geene

Inleiding

Eind oktober 2015 reisden Arnoud van Geene en Lucas Taminiau naar Sankt Gallen, Zwitserland als Rene Marti Fellows. Het zouden 2 ongelooflijke mooie , leerzame weken worden!

Rene Marti, Oud hoofd Orthopedie AMC , komt uit Kantonspital Sankt Gallen. Later is Prof Dr. Gino Kerkhoffs hier geweest als Oberarzt en sindsdien is er een hechte band. Sankt Gallen is een historische stad van 70.000 inwoners, ingeklemd tussen het Bodensee en de Zwitserse Alpen. Beroemd om zijn bibliotheek, die we niet gezien hebben.....

Professor Weber, van de Weber klem/enkel fractuur classificatie en andere orthopedisch mastodonten komen hier vandaan!

De eerste indruk van ons bezoek aan Kantonspital (Ziekenhuis met streek/region functie) was geweldig! We werden met open armen ontvangen!

Aaaaaaaah Sie sind von der Ginoooooo , kregen we dan ook vaak , en niet alleen van vrouwen, te horen.

Tijdens de overdracht mochten we ons even voorstellen en konden we het papier werk doen. Ook werden we gevraagd tijdens de week een presentatie te houden. Lucas heeft een boeiend verhaal gehouden over zijn ervaringen in Zuid-Afrika. Wat direct opviel is dat iedereen ons met open armen ontving en wilde helpen.

Waar in Nederland de eerste dag als een ellenlang bureaucratisch proces van papierwerk en autorisaties is, waren we hier binnen een uur witte jassen, ons pasje en een contract rijker.

De orthopedie is opgedeeld in hechte teams. Team Knie, Heup etc. Elk gewricht/team heeft een hoofd, die teamleider, daaronder een teamhoofd, dan een orthooped die klaar is maar toch nog rotaties moet doen, die de naam oberarzt draagt. En dan ook nog een of meerder opleidingsassistenten. Er is een heel erg duidelijke hiërarchie in functie, maar niet in gedrag. Iedereen staat open voor vragen

en men heeft ook interesse in hoe wij dingen aanpakken. Tijdens de OK waren we ook geregeld met vier orthopedisch chirurgen aanwezig. Hetzelfde geldt voor de poli, dus een poli lijst voor deze 3 orthopeden en een AIOS.

De eerste dag

De overdracht start om 07.00 , waarbij alle röntgenbeeld van de vorige dag voorbij komen. Alle teams zijn aanwezig en het aanbod in pathologie dat voorbijkomt is groot; van scolioscorrecties tot uitgebreide bottransporten. De discussie voert met name tussen de stafleden zelf en de Chef bepaalt wanneer het tijd is voor de volgende casus. Na de overdracht uitgebreide koffie met voor sommigen ontbijt, hierna door met de grote visite. De patiënten liggen verspreid over meerdere "Stationen" op een goed verzorgde afdelingen. De visite komt in grote lijnen overeen zoals wij in Nederland gewend zijn. Desgevraagd leggen ze ons dingen in het engels uit. Daarna langs de patiënten met Microbioloog lopen die een orthopedische infectie hebben.

Na een korte visite is er de rest van de dag polikliniek. De sfeer in het schouder team is opvallend goed; er wordt veel gelachen bij de assistenten en Prof. Jost is goed

benaderbaar voor overleg en geeft een heldere uitleg. Het is een verrassing om te zien hoeveel tijd per patient er is voor overleg en uitleg: een groot verschil met de Nederlandse praktijk. het team ziet een gezamenlijke lijst van circa 15 patiënten per dagdeel en iedere privé verzekerde patiënt krijgt na anamnese en onderzoek door de assistent de professor persoonlijk te spreken. Dit wordt zeer gewaardeerd door de patiënten maar is wellicht minder interessant voor de oudere assistent. De pathologie betreft met name trauma van de bovenste extremiteit, cuff problematiek en schouderprothesiologie aangevuld met elleboogpathologie. Later in de week volgt er nog een poliklinische dag waarbij de oberartz (een jonge klare in dit geval) de leiding heeft. Tijdens de spreekuren is er ruim voldoende tijd voor het dicteren van een verslag aan de huisarts, wat na ieder bezoek wordt gemaakt. Dicteer werk in de avonden hoeft gelukkig niet, want de verslagen zijn zeer uitgebreid.

Op dinsdag staat er re-revisie van totale knie prothese op het programma. De patient wordt in een losse kamer naast de daadwerkelijke operatie kamer door anesthesist ingeleid. Ook daar wordt de patient gepositioneerd door een speciale medewerker en dan met operatie tafel en al de ok in gereden. Na de operatie zal de patient ook weer op de operatie tafel uit de ok worden gereden en pas uit ok in eigen bed worden gelegd. Er zijn twee kamers zodat al ingeleid is terwijl wij nog aan het sluiten zijn, hierdoor zijn de wisseltijden kort.

Het joderen wordt heel erg uitgebreid gedaan. Drie keer. Tijdsdruk is er total niet.

Zeer netjes wordt er gewerkt , rustig aan. Geen haast en geen productie drive. Ze zijn zeer laagdrempelig met tuberositas osteotomie(die ze ook 100% belast nabehandelen.)

Een scopie knie waar een uur de tijd voor genomen wordt. Zeer netjes, maar ook geen enkele haast. En deze patienten moeten ook een dag blijven slapen. Het lijkt of geld hier geen rol speelt.

Deze weken zouden we totaal 4 knie revisies doen en twee genavigeerde totale knieën.

Alle primaire knieën worden met navigatie geplaatst. Dit is wel erg mooi om een keer te zien. Gedurende de operatie, waaraan we ondanks grote bezetting bijna altijd aan mee kunnen doen, is er veel ruimte voor discussie. Dit is voor de fase van onze scholing perfect. Laagdrempelig kon alles besproken worden en er werd ook nog vaak gelachen. Wij voelden ons dan ook erg welkom!

In het weekend is er volop tijd voor ontspanning. Na het zien van de prachtige overwinning van het Nieuw Zeelandse rugbyteam op het WK in de lokale pub wordt het St. Gallener nachtleven onderzocht. De volgende dagen staan in het teken van de fysieke uitdaging. Op zaterdag wordt een lange tocht op uitstekende gehuurde mountainbikes gefietst met als klap op de vuurpeil een heuse Down Hill afdaling waar de gemiddelde Nederlander (dus wij) meer van af glijdt dan fietst. Onderaan gelukkig heelhuids naar huis...ze zijn nog lang bezig geweest onze fietsen met Zwitserse precisie te poetsen!

Op zondag staat een zware klim rond de Santis, de lokale trots van 2500 meter hoog, op het programma. Letterlijk en figuurlijk goed uitgerust gaan we op pad voor een tocht van uiteindelijk 5 uur wandelen. Dat we niet de enige zijn komen de snel achter als we als geiten over een pad richting de grotten van Wildkirchli lopen.

Het is de laatste dag dat veel bergenhutten open zijn voor de winter invalt dus op deze zonnige dag grijpt iedereen zijn kans. Het weer en uitzicht is fenomenaal en voldaan keren we terug naar Appenzell voor een lokale specialiteit; Biberli, koek met noten.

De dagen hierna hebben we moeten bekopen met spierpijn in de gehele onderste extremiteit.

De tweede week is met team Knie en Heup

De poli.

Jaarcontroles van protheses worden door de fysiotherapeut gezien en gemeten voor de Zwitserse prothese registratie. Opvallend is dat men in Zwitserland op jongere leeftijd een prothese overweegt, waar wij toch menen behoudender zijn. We hebben meerdere patiënten van onder de 50 jaar gezien die al een of meerdere revisies ondergaan hadden.

De OK

Vele trauma casus komen in de twee weken voorbij: een jongen met bilaterale avulsiefracturen van de tuberositas tibia en menig elleboogluxatiefractuur, calcaneusfractuur en talusluxatie.

Ook een patient met variserende distale femur osteotomie en MPFL reconstructie staat op het programma. Verder een bilaterale totale knie prothese implantatie en

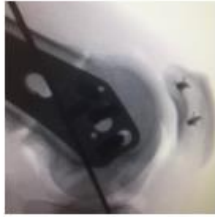
meerdere heup revisies. Kortom een uitgebreid palet aan pathologie is voorbij gekomen in deze korte periode.

Vrijdagmiddag is er een bezoek gepland aan een lokale fabrikant van medisch instrumentarium. Na een introductie over de geschiedenis van het bedrijf en het productieproces volgt een rondleiding over de ontwikkelings-, productie- en reparatie afdeling. Het is indrukwekkend om te zien hoeveel stappen er zijn in het maken van bijvoorbeeld een simpele instrument als een schaar of pincet. Hiervoor is heel wat specialistische mankracht voor nodig en het was bijzonder interessant om deze vaklui in hun werkplaatsen aan het werk te zien en te horen over hun passie.

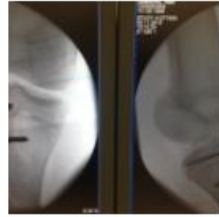
Conclusies:

Wij zijn als Nederlander soms onbewust met productie bezig, merk je als je hier werkt. Wij vonden het heel leuk om een andere school te zien, waar geld geen rol lijkt te spelen in beslissingen.

Wij hebben nooit het idee gehad in de weg te lopen en hadden zelfs het idee echt welkom te zijn. Wij zouden dit fellowship aan iedereen aanraden!

Variserende distale femur osteotomie en MPFL reconstructie

Past fellows

2012: Sven Tulner

2011: Daniel Haverkamp

2010: Maarten Rademakers

2006: Gino Kerkhoffs

Rituelen op ok zijn in Zwitserland anders! Iedereen met ruimtepak en de deur mag gewoon open!

Joderen met 4 orthopeden en een AIOS

Gebouw waar de orthopedie in gehuisvest is (4 verdiepingen met in total 130 bedden).

Frau Tanner is onze steun en toeverlaat geweest.

2 van de 20 gebouwen van het Kantonspital

Uitzicht vanaf berg op Sankt Gallen. De grote gebouwen zijn van het Ziekenhuis!